

De tienden

Aan de hand van de 'tienden', waarbij het ook om geld of materieel bezit gaat, willen we enkele verschillen in de verschillende bedelingen nog een keer illustreren en bovendien enkele praktische toepassingen op ons maken.

In de tijd van de patriarchen

De tiende wordt voor de eerste keer in Genesis 14:20 genoemd: *'En hij gaf hem van alles een tiende deel'*. Toen Abraham zegevierend terugkeerde van de slag tegen Kedor-Laomer, ontmoette hij Melchizedek, de koning van Salem die ook priester van God was. Hij zegende Abraham in de Naam van God, de Allerhoogste. Als reactie op deze onverwachte ontmoeting met Melchizedek gaf Abraham het tiende deel van alles wat hij in de oorlog had buitgemaakt.

Ook in Genesis 28 lezen we over het tiende deel. Nadat God in een droom aan Jakob was verschenen en hem een wonderlijke en onvoorwaardelijke belofte gegeven had, maakte de patriarch een verbond met God. Hij beloofde Hem: *'Van alles wat U mij geven zult, zal ik U zeker het tiende deel geven'* (vs. 22).

In de tijd van de patriarchen bestond de wet nog niet. Niemand had hun voorgeschreven dat ze God het 'tiende deel van alles' moesten geven. Ze deden het vrijwillig en zonder dwang, uit dankbaarheid tot God, van Wie ze alles wat ze bezaten, hadden gekregen.

In de tijd van het volk Israël

De eerstgeborene van de reine dieren en het tiende deel van de opbrengst van het land en van alle veeteelt waren in ieder geval voor de Heer. Zo eiste Hij in Leviticus 27:30-33, toen het volk zich al onder de wet bevond, het tiende deel van het land: *'Alle tienden van het land, zowel van het zaaigoed van het land als van de vruchten aan de bomen, zijn voor de HEERE bestemd. Ze zijn heilig voor de HEERE'*. Dit was een duidelijk gebod van God, dat geldig was zodra ze in het beloofde land kwamen. Ook de tienden van de runderen en van de schapen waren van Hem. Het mocht niet onderzocht worden of het goed of slecht was. Het mocht ook niet verwisseld worden. *De tienden waren heilig, bestemd voor de HEERE!*

Hoewel wij als Christenen niet de plicht hebben om de tienden te geven, kunnen we van deze aanwijzingen iets leren: als we de Heer iets willen geven, moeten we niet gaan zitten rekenen en dan het beste voor ons zelf houden. Over wat we Hem geven, moeten we niet verdrietig zijn. Laten we veel meer blijmoedige gevers zijn die uit liefde tot de Heer geven (2 Kor. 9:6, 7).

In Numeri 18:21 legt God uit, waarvoor de tiende was bedoeld: *'En zie, aan de nakomelingen van Levi heb Ik alle tienden in Israël als erfelijk bezit gegeven, als vergoeding voor hun dienst, die zij verrichten, de dienst in de tent van ontmoeting'*. De Levieten hadden geen erfdeel in het land Kanaän, want ze waren uitgekozen om de taken in Gods huis te verrichten. Daarom waren ze voor hun levensonderhoud op de tienden aangewezen.

Ook hier kunnen we een toepassing op de huidige tijd maken. De Levieten zijn een beeld van gelovige mannen die de verlost door middel van Gods Woord dienen. Zo wordt er in Galaten 6:6 gezegd: *'Laat hij die in het Woord onderwezen wordt, hem die onderwijs geeft, van alle goederen meedelen'*. Deze materiële ondersteuning is er vooral voor hen die geen beroep hebben, zodat ze zo al hun tijd aan de dienst voor de Heer kunnen besteden.

De Leviëten hadden weer hetzelfde voorrecht als de overige Israëliëten. Ze mochten de Heer *de tienden van de tienden* geven (Num. 18:26). Als we dit op onszelf toepassen, kunnen we hiervan het volgende leren: dienaren van de Heer die materieel ondersteund worden, mogen van wat ze ontvangen zelf ook weer een deel aan de Heer geven.

Ter afsluiting een positief en een negatief voorbeeld uit de geschiedenis van het volk Israël:

a) Toen de godvrezende koning Hizkia hervormingen in zijn land doorvoerde, beval hij het volk dat ze de tienden aan de priesters en de Leviëten moesten geven, zodat ze op deze manier Gods wet konden gehoorzamen. De Israëliëten gaven gehoor aan zijn oproep en 'brachten de tienden van alles in overvloed' (2 Kron. 31:5). Er werd zoveel bij elkaar gebracht dat er uiteindelijk meer was dan de priesters en de Leviëten nodig hadden. Daarom maakten ze de voorraadkamers in het huis van de Heer gereed en brachten ze het hefoffer en de tienden en de geheiligde dingen in getrouwheid daarheen (vs. 11, 12). Als de harten openstaan voor God, zal er in Zijn huis overvloed zijn.

b) In Maléachi 3:8 moet God Zijn volk een ernstige vraag stellen: *'Zou een mens God beroven? Werkelijk, u berooft Mij! En dan zegt u: Waarvan beroven wij U? Van de tienden en het hefoffer!'* De Israëliëten hadden de Heer niet gegeven, waar Hij recht op had. Als gevolg daarvan leden ze onder misoogsten. Zo roept God hen er in vers 10 toe op: *'Breng al de tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in Mijn huis is. Beproof Mij toch hierin, zegt de HEERE van de legermachten, of Ik niet de vensters van de hemel voor u zal openen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn'*. De Heer wil dat we Hem vrijwillig onze gaven geven. Maar Hij laat ook zien dat Hij nooit onze Schuldheer blijft. Zijn zegen stijgt boven alles uit wat we Hem geven en wat we voor Hem afstaan. In Markus 10:29 en 30 wordt dit in een andere context duidelijk gemaakt: *'Er is niemand die verlaten heeft huis of broeders of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers, ter wille van Mij en ter wille van het Evangelie, die niet honderdvoudig ontvangt'*.

In de genadetijd

De gelovigen in de genadetijd staan niet onder de wet. Ze hoeven dus ook geen gehoor te geven aan het gebod, dat ertoe oproept God de *tienden* te geven. In Hebréeën 7 wordt Melchizedek genoemd en daarbij wordt op de tienden gewezen, die Abraham hem zonder gebod heeft gegeven. In vers 7 staat: *'Zonder enige tegenspraak nu, wordt het mindere gezegend door het meerdere'*. Melchizedek heeft de tienden van Abraham aangenomen en hem daarna gezegend. Deze priester-koning is een voorafschaduw van Jezus Christus, Die voor ons gestorven en na drie dagen weer opgestaan is, om eeuwig voor ons te leven.

Wat mag Hij nu van ons verwachten? De tienden of minder of misschien juist meer? Het Nieuwe Testament geeft ons wat dat betreft geen gebod. Het is een zaak van ons hart. Hoeveel heeft Hij voor u en voor mij gedaan! Hoe beantwoorden we Zijn liefde? Wat geven we Hem? Laten we niet vergeten: Hij zal ons nooit iets verschuldigd blijven, maar ons voor alles wat we Hem geven, rijk zegenen.

Hansruedi Graf